

Jest tedy výrok po každé stránce plně odůvodněn.

Rozh. nejv. soudu v Brně z 25. ledna 1929 RI  
1032/28. Dr. K.

**Právo konkursního věřitele hlasovati v konkursu v tuzemsku prohlášeném přechází na správce konkursu prohlášeného na jmění onoho věřitele v cizině dnem, kdy na zdejší konkursní soud dojde žádost příslušného cizozemského konkursního úřadu, aby mu bylo vydáno jmění v konkurs upadnuvšího věřitele (§ 67 konk. ř.).**

Dr. A. A. jako zástupce Dr. B. B., správce konkursu prohlášeného na jmění C. C. v Durynsku žádal, aby mu bylo přiznáno právo C. C. hlasovati v konkursu prohlášeném v tuzemsku na jmění D. D.

První stolice žádosti nevyhověla.

Rekursní soud však tak učinil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení první stolice.

Důvody. Dovolací recurs je oprávněn.

Stěžovatelovo hlasovací právo v příčině pohledávky 11.227 Kč nebylo popíráno ani jiným věřitelem ani dlužníkem (§ 44/1 vyr. ř.), ale na stěžovatelovo jmění byl duryšským zemským soudem v Geře dne 4. ledna 1927 prohlášen úpadek a jmenovaný soud žádal dne 18. srpna 1928, aby úpadcovy movité věci a jmenovitě jeho právě zmíněná pohledávka 11.227 Kč s přísl. jemu jako úpadkovému soudu byla vydána. Tato žádost došla na krajský soud v Opavě dne 2. září 1928 a bylo jí vyhověno dne 4. září 1928. Rekursní soud je toho mínění, že stěžovatel dne 30. srpna, pokud se týče 1. září 1928 již neměl práva, volně nakládati touto pohledávkou, poněvadž již dříve, t. j. dne 18. srpna 1928, bylo žádáno o jeho vydání, a míní, že tímto dnem přešlo ono právo na správce jeho úpadkové podstaty Dra B. B. a že tudíž jen tento mohl dne 30. srpna, pokud se týče dne 1. září 1928 vykonati hlasovací právo v příčině pohledávky jinak nepopřené. Ale to je názor pochybený, neboť nerozhoduje tu den, kterého žádost za vydání úpadcova movitého jmění byla učiněna, t. j. dne 18. srpna 1928, nýbrž den, kdy tato žádost na tuzemský soud došla, t. j. den 2. září 1928. Odůvodňuje-li rekursní soud opačný názor tvrzením, že zákon v této příčině nerozlišuje, prezírá, že § 67/1 úpad. ř. v poslední větě stanoví, že úpadkové jmění smí býti vydáno teprve, když byla uspokojena práva na vyloučení a oddělení, nabytá dříve než došla žádost,

z čehož jde nade vší pochybnost, že úpadce do této doby může tímto svým jménem volně nakládati (srovnej i Bartschův-Pollakův komentář k úpadkovému řádu, Vídeň-Lipsko 1927, str. 414, pozn. 9 a Lehmannův komentář k úpadkovému řádu, Vídeň 1916, str. 462). Mohl-li však stěžovatel pohledávkou, o niž jde, do 2. září 1928 volně nakládati, není pochybnosti, že mu dne 30. srpna, pokud se týče dne 1. září 1928 příslušelo v příčině ní i právo hlasovací.

Dovolacímu rekursu bylo proto vyhověno a usneseno, jak uvedeno.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 3. ledna 1929 R II 418/28.)

**Zemský četnický velitel není oprávněn podati žalobu pro urážku na cti jménem četnického strážmistra. Cís. nař. ze dne 27. října 1853 č. 288 ř. z. nevztahuje se na rotmistry československého vojska a v důsledku toho ani na strážmistry československého četnictva, kteří jsou na roveň postaveni rotmistrům, tím méně na vrchní četnické strážmistry, kteří jsou označeni vojenskými hodnostními odznaky podporučíků, tedy důstojníků. Oproti tomu podrželo uvedené císařské nařízení svou účinnost i nadále pro urážky »četníků na zkoušku«.**

Rozsudkem okres. soudu v B. ze dne 1. února 1928 byl uznán A. F. vinným přestupkem § 487 tr. z. a čl. V. zák. č. 8 ex 1863, že ve stížnosti podané četnickému velitelství v Brně vinil křivě četnického strážmistra L. B. ze zločinu zneužití úřední moci slovy: »Jeho udání považuji za lehké a nesprávné úřadování.«

Rozsudek tento byl potvrzen soudem odvolacím, aniž odvolací soud zabýval se vytýkanou zmatečností, jež záležela v nedostatku oprávnění zemského četnického velitele a státního zastupitelství v jeho zastoupení k podání této soukromé obžaloby a dále k překročení preklusivní lhůty.

Nejvyšší soud jako zrušovací vyhověl zmateční stížnosti pro zachování zákona a zrušil oba rozsudky, při čemž vyslovil svrchu uvedenou zásadu.

V odůvodnění tohoto zrušovacího rozsudku se praví: Přes změny, které doznaly předpřevratové předpisy o organizaci četnictva zákony čsl. republiky, dlužno i nadále pokládati česko-